

Združenje žrtev okupatorjev
1941-1945 Kranj
Slovenski trg 1, p.p. 12
4000 Kranj

Poština plačana
pri pošti 4101 Kranj

»OPTIMIST«

št. 29

DECEMBER 2010

ZDRUŽENJE ŽRTEV OKUPATORJEV
1941-1945 KRANJ, Slovenski trg 1
4000 KRANJ, p.p. 12
E-mail: zzokranj@siol.net

Tran.račun: 05100-8000057707
Davčna št.: 90541146
Tel./Fax.: 04/2373-553
<http://www.zdruzenje-zrtev.si>

OB IZIDU DEVETINDVAJSETE ŠTEVILKE »OPTIMISTA«

Pred vami je 29. št. biltena »OPTIMIST«, kjer vas seznanjamo z nekaj novicami, poročili in obvestili, katere pa od zadnje izdaje biltena (september) niso nič kaj vzpodbudne.

Ob tej priliki vas še vedno prosimo, da nam pošljete svoje spomine oz. zgodbe na čase, ko ste svoja mlada leta preživljali kot izgnanci daleč od svojega doma. Čeprav so dogodki že zelo oddaljeni in niso preveč lepi, toda pozabiti se kljub temu ne smejo. Pa tudi raznih vaših predlogov bi bili zelo veseli.

ČLANI ODBOROV ZDRUŽENJA:

<u>Izvršni odbor</u>	<u>Nadzorni odbor</u>	<u>Častno razsodišče</u>
ROVAN FRANC	MIHELIČ ALBINCA	SINKOVIČ IVAN
KRISTAN TONE	GERJEVIČ DARINKA	GABRIJEL LOJZKA
SLADIČ STANE	KNEZ ANTON	KUNČIČ VIDA
MIŠIČ JOŽICA	PODGORŠEK IVAN	ŠUMI OLGA
KATNIK ANA		
ROVTAR STANA		
PIRC JELKA		
GERJEVIČ FRANC		
GUSTINČIČ FRANC		
KARUN JANEZ		
KNEZ JOŽICA		

OBVESTILO - NOV DELOVNI ČAS in NOV NASLOV SPLETNE STRANI

Z novim letom (od 1.1.2010) kot smo vas obveščali je pisarna Združenja odprta tudi v letu 2011 samo **dvakrat** na teden, in sicer v **PONEDELJEK in SREDO od 9,00 – 12,00 ure.**

Naš novi spletni naslov je: <http://www.zdruzenje-zrtev.si>

PLAČILO ČLANARINE:

Višina članarine za leto 2011 ostaja enaka in sicer 12,00 evrov, kamor je vključen tudi »OPTIMIST«. Lahko se plača v 2 obrokih.

Plačevanje članarine poteka na isti način kot doslej. Kranjčani in okoličani lahko plačajo v pisarni, ostali pa preko transakcijskega računa: 05100-8000057707.

IZVRŠNI ODBOR

MATERIALNA ODŠKODNINA IN PRIZADEVANJA ZA DOSEGO CILJEV NAŠEGA ZRUŽENJA IN NAŠIH ČLANOV, KI SO BILI OŠKODOVANI

Kot lahko preberete prispevke v OPTIMISTU se ves čas trudimo, da bi animirali vladne institucije v Sloveniji in tujini. V Sloveniji poizkušamo pri ministrstvih, vladi, državnem svetu in poslancih; v tujini pa pri institucijah nemške vlade in pri institucijah EU.

V nadaljevanju vam predstavljamo nekaj teh intervencij.

Pismo finančnemu ministru ZRN – gospodu dr. Wolfgangu Schäuble:

*Bundesministerium der Finanzen
Minister Herr dr. Wolfgang Schäuble
11016 BERLIN*

Spoštovani gospod Minister,

Verjetno boste nekoliko začudeni nad pismom od nekoga za katerega verjetno še niste nikoli slišali. Vendar sem se odločil vam napisati to pismo, kar sem razmišljal dalj časa in se istočasno opravičujem za nadlegovanje.

Naše Združenje je prostovoljna in nepolitična organizacija, ki združuje vse slovenske žrtve nacistične okupacije Slovenije (Jugoslavije) 1941-1945 za katere poizkuša, poleg ostalih aktivnosti, izterjati odškodnino od tistih, ki so škodo povzročili.

Več o tem v prilogah, katere je priporočljivo skrbno prebrati, ker je vsebina zelo zanimiva.

Kot navedeno, je to pismo nastalo po skrbnem razmisleku in ugotovitvi, da ste vi oseba, ki bi nam morda hotela prisluhniti (od vseh v nemški Vladi) o naši problematiki in naporih pri uveljavljanju naših upravičenih zahtev.

Čisto na kratko: Mi smo prepričani (pa ne samo mi), da nam mora odškodnino za povzročeno nematerialno in materialno škodo plačati tisti, ki jo je povzročil oz. njegov naslednik.

Spoštovani gospod Minister, osebno smatram, da bi problem najlažje reševali v osebni, konstruktivni in odkriti razgovoru. Zato predlagamo, da se čimprej z vami srečamo (termin in kraj določite vi) v razgovoru za isto mizo.

Še enkrat se oproščam za nadlegovanje, vendar pri naših letih nimamo več veliko časa za čakanje, saj ¾ upravičencev odškodnine ne bo moglo uveljavljati.

S spoštovanjem

*Podpredsednik
Tone Kristan*

Odfovor dr. Wolfganga Schäubla, katerega je napisal g. Berthold Bachen:

Spoštovani gospod Kristan!

Najlepša hvala za vaše pismo z dne 30.7.2010, ki ste ga napisali finančnemu ministru Dr. Wolfgangu Schäuble-ju. Minister me je prosil, da vam jaz odgovorim na pismo. Bistvo vašega pisma zadeva odškodnine za osebe, ki jih zastopate, in sicer za nastalo škodo med Drugo svetovno vojno.

Kot smo vam že večkrat odgovorili, Zvezna Republika Nemčije ne more zagotoviti želenih odškodnin, ker zato ni zakonske osnove in osnove, ki bi temeljila na mednarodnem pravu. Položaj in zakonska osnova se v tem pogledu nista spremenila.

Slovenski narod je med vojno doživljal grozovite trenutke. Povsem upravičeno se pritožujete nad nepravičnimi in protizakonskimi izgoni, ki so v veliko primerih privedli do osebne nesreče, zdravstvenih težav, v nekaterih primerih do smrti ter velikokrat do izgube premoženja.

Pa vendar po mednarodnem pravu posamezne osebe nimajo pravice dobiti odškodnino od države, ki vodi vojno. Škoda, ki jo ta država povzroči, se vrne v obliki reparacij, ki so sklenjene v okviru dogovora med državami, ki so udeležene v vojni. Nemčija je leta 1956 in leta 1973 Jugoslaviji dala na razpolago veliko denarja v obliki gospodarske pomoči. Obe strani sta se strinjali, da se s tem rešijo tudi težave iz preteklosti.

Zveza Republika Nemčija je poleg tega leta 1997 na podlagi parlamentarne iniciative dala na razpolago določen znesek, ki se je v okviru humanitarne pomoči izplačal žrtvam nacionalsocializma Zahodne in Srednje Evrope. Med prejemniki so bili tudi prebivalci držav naslednic Jugoslavije. V okviru tega programa so žrtve dobile enkratne zneske v višini 1000 nemških mark.

Leta 2000 sta nemški parlament in gospodarstvo ustanovila sklad »Erinnerung, Verantwortung, Zukunft«. Sklad je na podlagi mednarodnih pogajanj dobil tudi zakonsko osnovo s strani nemškega parlamenta. Tako se je nemški parlament spet moralno in politično zavezal pomagati žrtvam nacionalsocializma. Sklad je bil mišljen kot dokončna rešitev tega vprašanja in naj bi pomagal nekdanjim taboriščnikom, zapornikom, prisilnim delavcem in vsem, ki so med vojno utrpeli škodo. Leta 2006 je sklad skupaj s svojimi partnerskimi organizacijami zaključil z izplačili. 1,66 milijona upravičencev iz skoraj 100 držav je dobilo 4,37 milijarde evrov. V Sloveniji je 10852 upravičencev dobilo 30,9 milijona evrov. Dodatnih sredstev ni na razpolago.

Po koncu izplačil je sklad dobil finančno podporo v višini 420 milijona evrov. Denar bo namenjen za različne projekte, kot so sporazumevanje med narodi, za interese ljudi, ki so preživeli nacionalsocialistični režim, za izmenjavo mladih, za socialno pravičnost, za spomin na nevarnost totalitarnih režimov in terorja ter za mednarodno sodelovanje na področju humanitarne pomoči.

V zadnjih letih so nastale nove strukture medsebojnega sodelovanja, ki so usmerjene v prihodnost. 65 let je minilo od vojne in glede na obsežne vsote in pomoč, ki jih je Nemčija že namenila za nastalo škodo med vojno, nove reparacije za nastalo škodo med vojno ne morejo priti v poštev.

Prosimo, da naše pismo upoštevate in se vzdržite nadaljnjih pisem z enako vsebino, saj bodo ostala neodgovorjena.

Lep pozdrav.

V imenu Združenja je g. Kristan, naš podpredsednik, pojasnil naše nestrinjanje z odgovorom finančnega ministra ZRN:

*BUNDESMINISTERIUM DER FINANZEN
Gospod Berthold BACHEM
Am Propsthof 78 a
53121 BONN*

Spoštovani gospod Bachem

Kar nekaj časa sem razmišljal o odgovoru na vaše pismo od 20.8.2010. Za odgovor sem se odločil zaradi, za nas, ponižujoče vsebine, ki sploh ne obravnava naše zahteve z genocidom in raznarodovanjem povezane problematike.

Vse navedeno v vašem pismu poznamo, vendar to ni naš problem. Ponovno poudarjam „KREDIT (če je še tako ugoden) NI PLAČILO ODŠKODNINE“. Ob izgonu – deportaciji smo dobili javno pismo zagotovilo, da bomo dobili na novi lokaciji imetje iste vrednosti ali pa plačilo odškodnine. Pa ni bilo nič! (Pisno izjavo Himlerja prilagamo).

Iz priložene izjave osebnega tajnika Predsednika Tita (ta je bil pri vseh razgovorih) je razvidno, da do razgovorov o odškodnini Jugoslovanskim vojnim žrtvam ni nikoli prišlo. Mi se borimo za pravice slovenskih žrtev te kalvarije.

Ko smo se mi hoteli leta 1998 vključiti v pogajalsko skupino držav žrtev nacizma, so nas odklonili z izjavo, da ni mogoče, ker nismo predvideni.

Posledica tega je bila, da v Zakonu o suženjskem delu od leta 2000, slovenskih (jugoslovanskih) žrtev ni bilo.

Nam je jasno, da če ne bi bilo ZDA in močnega židovskega lobija, tudi zakona ne bi bilo.

Sam se sprašujem, ali smo mali narodi res nič vredna bitja? To dokazuje tudi vaša vsebina, ki ne vzdrži nobene objektivne, resne in poštene presoje. To mi je tudi izjavilo veliko nemških znancev in prijateljev, pomembnih osebnosti, ki poznajo kalvarijo slovenskega naroda.

Spoštovani gospod Bachem razmislite o tem. Morda bi bilo dobro, da si preberete knjigo „Entrechtung, Vertreibung, Mord“ Metropol Verlag Berlin.

Mi se zavedamo, da se je čas za obravnavo teh problemov že odmaknil. Da pa zadeva še ni rešena, nismo krivi mi.

S spoštovanjem

*Podpredsednik
Tone Kristan*

Pisma našega Združenja, kot reakcija na pismo Bundestag –Ministrstva za finance:

DEUTSCHER BUNDESTAG
Petitionsausschuss
Platz der Republik 1
11011 BERLIN

Spoštovane gospe in gospodje

Hvala za pismo s priloženim mnenjem zveznega finančnega ministrstva (Bundesministerium der Finanzen) od 5.7.2010.

Tu bomo v odgovor ponovno navedli samo nekaj najbolj pomembnih zgodovinskih dejstev, ker je ostalo navedeno (vsaj velik del) v prilogah.

Naša mnenja in stališča:

1. Najprej naj povemo, da VOJNI ZLOČINI NIKOLI NE ZASTARAJO.

2. Mi ne zahtevamo odškodnine za nekaj posameznikov, ampak za vse še žive žrtve – cca 35.000 (od cca 180.000 vojnih žrtev). To moramo delati, ker tega nobena naša oblast za nas ni storila in to zaradi nesposobnosti, lenobe, neodgovornosti ali preprosto zaradi korupcije. V zadnjih 10-ih letih ti skorumpirani birokrati venomer govorijo, da se ZRN nočejo in ne smejo zameriti zaradi medsebojnih dobrih odnosov?

Mi vemo, to kar tudi vi navajate, da le v redkih primerih družba civilne pobude vodi razne procese proti veliki državi. Vendar, kaj pa moremo, če pa imamo nesposobne in „šlevaste“ vlade.

3. Navajanje posojil v zvezi z našim primerom je otročje. Naj ponovno odločno zapišemo, da POSOJILO NI NOBENO PLAČILO ODŠKODNINE in to ne glede kako in pod katerimi pogoji je bilo to posojilo dodeljeno (Slovenske – Jugoslovanske žrtve NACIZMA niso dobile nobene materialne in nematerialne odškodnine. Kaj je dobila država ni naša stvar).

Da bi se ZRN in Jugoslavija kdaj dogovorili, da so s kreditom poravnani vsi odškodninski zahtevki pri ZRN, preprosto NI RES! (pošljite nam tak dokument).

4. Tudi vsi socialni programi, iz katerih je nekaj ljudi dobilo malo drobiža, ni plačilo odškodnine.

5. V tako opevanem Zakonu o skladu „Erinerung, Verantwortung und Zukunft“ Slovenija ni sodelovala, ker k mednarodnim pogajanjem ni bila povabljena. Verjetno je bila zaradi indolentnosti malomarnih oblasti spregledana (čudno pa je, da so bile tudi ostale Jugoslovanske republike izpuščene). Ker smo se pa mi želeli vključiti (pa ni uspelo), smo vso zadevo spremljali in pri tem ugotovili, da v osnutku zakona Slovenije ni slovenskih žrtev.

Na to ugotovitev smo v Bundestag poslali nekaj amandmajev na Zakon, s katerimi smo želeli vključiti vse slovenske žrtve nacizma, kar pa ni uspelo.

Pri izvedbi zakona je na osnovi raznih, bolj privatnih, intervencij, dobilo cca 15 % slovenskih žrtev nekaj drobiža, upoštevajoč tudi KZ taboriščnike, ki pa so bili tudi med ostalimi, v zakonu zajeti.

Zavedamo se, da je po 65-ih letih precej pozno obravnavati take zadeve in bi raje imeli vse to že zdavnaj urejeno, a ni naša krivica, da se moramo na koncu naše življenjske poti s tem ukvarjati, kar ni – to že lahko verjamete – vedno lahko.

Kljub temu, da se nas obravnava kot brezpravne osebe (to smo že doživeli pod okupacijo), še vedno upamo, da je pri nemških oblasteh še kaj pravne države in demokracije.

V kolikor ne bi bilo ZDRUŽENIH DRŽAV AMERIKE in močnega svetovnega ŽIDOVKEGA lobija, Zakona EVZ ne bi bilo, kar se tudi vidi iz seznama v Zakonu upoštevanih držav in skupin. Kar pomeni, da Zakon ni pošten in pravičen.

S spoštovanjem

*Predsednik
Franc Rovani*

Odgovor Odbora za peticije iz Berlina:

Nemški Bundestag

Odbor za peticije

*Združenje žrtev Okupatorjev
Gospodu Francu Rovanu
Predsedniku
Slovenski trg 1
SI-4000 Kranj, p.p. 12*

Zadeva: Popravilo nastale škode kot posledice nacionalsocializma

Sklic: Vaše pismo od dne 03.09.2010

Spoštovani gospod Rovan!

Odbor za peticije bo izdelal končno poročilo z razlago o vaši zadevi za razpravo v parlamentu, ki ga bosta preverila najmanj dva poslanca iz koalicije in opozicije, ki poročata parlamentu.

Nato se bo odbor posvetoval o vaši zadevi in nemškemu Bundestagu predložil končno priporočilo za rešitev vaše zadeve. Sklep nemškega Bundestaga vam bom sporočil.

Lep pozdrav.

...

Ker naše Združenje poskuša predstaviti zahteve tudi z raznimi razstavami, smo preko našega prijatelja Dietzfelbingerja iz Nürnberga poskušali organizirati eno od razstav tudi v Berlinu, kar je bilo že skoraj dogovorjeno.

Nato pa so nam v pismu odgovorili naslednje:

Razstava »Entrechtung – Vertreibung – Mord. NS-Unrecht in Slowenien«

Spoštovani

Zahvalil bi se vam rad za vprašanje, ali lahko Sklad »Topographie des Terrors« prevzame zgoraj omenjeno razstavo Združenja žrtev okupatorjev 1941-1945 Kranj.

Po dolgem razmisleku smo prišli do zaključka, da razstava ne ustreza našemu znanstvenemu konceptu in jo mora sklad »Topographie des Terrors« posledično zavrnil. Tukaj vas prosimo za razumevanje.

Kot je bilo dogovorjeno na srečanju 16. avgusta 2010, sklad preverja možnosti izpeljati prireditve na temo »NS-Unrecht in Slowenien«.

Lep pozdrav.

Prof. Dr. Andreas Nachama

Razstave v Sloveniji

Da se ne bi pozabilo trpljenje slovenskega naroda v letih 1941-1945, ko je okupator trpinčil slovenski narod, smo se odločili pripraviti razstavo, na kateri bi bilo prikazano trpljenje Slovencev. Tako smo izdelali 13. panojev za nemški prostor v nemškem jeziku. Razstavljeni so v Wernigerode, Hamburgu, Köln in Nürnbergu. Sedaj smo enake panoje izdelali tudi v Slovenskem jeziku, s katerimi bomo poizkusili prirediti razstave tudi v Slovenskem prostoru.

Poleg povezovanja s tujimi institucijami, ki bi nam lahko (oz. morale) pomagati pri reševanju naših problemov v zvezi s poplačilom materialne odškodnine, poskušamo to tudi pri institucijah doma. Tako smo navezali stike s predsednikom DS g. Blažem Kavčičem. Prvi kontakt z njihovimi predstavniki je bil sestanek, na katerem je naš podpredsednik g. Tone Kristan predstavil našo problematiko. Poleg tega smo jim nekaj informacij posredovali tudi v **pismu dne 24.11.2010, katerega vam navajamo:**

DRŽAVNI SVET

Predsednik Blaž KAVČIČ

Šubičeva 4

1000 LJUBLJANA

Zadeva: MATERIALNA ODŠKODNINA

Ob zahtevi za plačilo odškodnine se žrtve nacifašizma obravnava kot tretjerazredne državljane. Poznano je, da so tisti, ki so bili iz svojih domov odpeljani, pregnani, aretirani, izgubili vse in ob vrnitvi po štirih letih niso našli nič.

Ko smo po osamosvojitvi pričeli uveljavljati plačilo odškodnine za nematerialno in materialno škodo, le-to morajo plačati okupatorji kot povzročitelji, nas je slovenska oblast pustila na cedilu (to še vedno počne).

Ko so ustanovljene organizacije civilne iniciative poskušale svoje zahteve uveljaviti, so pri naših oblasteh naletete na zaprta vrata.

Ker Vlada ni hotela od okupatorjev za slovenske žrtve nacifašizma izterjati odškodnin, je prišlo do sprejema zakona št. 63/95 o priznanju doživljenjske mesečne rente – nekaj drobiža (to je iz zahteve za nematerialno odškodnino). To pomeni, da odškodnino plačujemo sami sebi (proračun).

Naša organizacija je, ko je bila avgusta 1997 ustanovljena, že 8.1.1998 v ZRN poslala uradno zahtevo za nematerialno in materialno odškodnino za vse slovenske žrtve nacizma (20.9.1998 smo isto poslali Italiji). Za vse to je dobila Vlada (MZZ) kopije. Tudi takrat se je pokazala neodgovornost in šarlatanstvo, ker na naše dejanje niso niti mignili.

Naša borba pri oblasteh ZRN teče še danes (pri Italiji ne).

Ker so se (in se še) naše oblasti do žrtev nacifašizma obnašale šarlatansko in ponižujoče (za svoje državljane niso naredili NIČ) smo se koncem leta 2001 odločili in od DRŽAVE zahtevali plačilo materialne odškodnine žrtvam nacifašizma.

V mesecu februarju 2002 smo vladi poslali z uradno zahtevo tudi osnutek zakona.

Z ozirom na to, da se ni nič premaknilo, smo organizirali 8. maja 2002 pred poslopjem Vlade protestni shod, ki je 9. maja 2002 rodil prvo medresorsko komisijo. Ta se je z menjavami vlad tudi menjala in do danes še ni prinesla uspeha.

Kljub našim urgencam in prošnjam aktualni Vladi (prva urgenca 17.12.2008) naj vendar prične obravnavati naše zahteve, ni obrodilo uspeha.

Zgodil se je prvi in edini sestanek s predstavniki Ministrstva za pravosodje, Ministrstva za finance in Ministrstva za zunanje zadeve 10.9.2010. Podan je bil pregled problema in naše zahteve in to je bilo tudi vse do danes. Ocenjena škoda za približno 35.000 družin (lastnikov) znaša cca 2,2 mrd. Mi zahtevamo v sklad za poplačilo 850 mio €, da bi dobil vsak upravičenec v povprečju vsaj cca 25.000 €, oz. sorazmerno na ocenitev, kar je miloščina na vse prestano. Podrobnosti ne bi navajali, ker imajo vso potrebno dokumentacijo na ministrstvu za pravosodje.

Na DS se obračamo s prošnjo, da nam pomaga pri Vladi pospešiti rešiti naše zahteve.

Veseli bi bili, če bi lahko ob obravnavi zadeve v DS naš predstavnik obrazložil problematiko.

S spoštovanjem

V nadaljevanju vam predstavljamo kontakte in urgence z Ministrstvom za pravosodje:

Ker do sedaj še nismo dobili nobenega odziva na sestanek z dne 9.10.2010, smo že urgirali z dvema dopisoma, in sicer 25.10.2010 in 29.11.1010. Tudi na ta dopisa še ni bilo odgovora.

Oba dopisa v nadaljevanju navajamo:

MINISTRSTVO ZA PRAVOSODJE

Državni sekretar Boštjan ŠKRLEC

Zupančičeva 3

1000 LJUBLJANA

Zadeva: Dokumentacija

Ob razgovorih 10.9.2010 o plačilu odškodnine žrtvam nacifašizma je bila omenjena imuniteta ZRN pred slovenskimi sodišči.

Ker očitno ta sporna odločitev pri vas ni poznana, vam pošiljamo odločbo US od 19.4.2001, sklep Vrhovnega sodišča od 9.10.1998. Mi smo prepričani, da sklep o podelitvi imunitete ZRN za vložitev odškodninskih tožb pred slovenskimi sodišči, ni sprejemljiv.

Od Ministrstva za pravosodje pričakujemo, da bo z odpravo sklepa zaščitilo državljane Slovenije.

S spoštovanjem

*Predsednik
Franc Rovan*

Ta dopis smo poslali tudi na Ministrstvo za zunanje zadeve.

MINISTRSTVO ZA PRAVOSODJE
Državni sekretar Boštjan ŠKRLEC
 Zupančičeva 3
 1000 LJUBLJANA

Zadeva: Urgenca

Ob naših razgovorih 10.9.2010 za poplačilo odškodnine žrtvam nacifašizma, je bil od vas obljubljen zapisnik v ca. 10-ih dneh.

Ker naj bi bile v zapisniku navedene tudi približne smernice za hitro napredovanje obravnave problema, bi bili zelo veseli, če bi se ta papir tudi pojavil, ker upamo da tisti sestanek ni bil samo zaradi sestanka.

Naš čas se hitro izteka.

S spoštovanjem

Predsednik
Franc Rovan

.....

OBISKI NAŠIH ČLANOV

S to rubriko smo naleteli na lepo odobravanje naših članov. Posebno pa še pri članih, katere smo obiskali na njihovih domovih, oz. v domovih za starejše, za njihove rojstne dneve, kar vidite na slikah s srečanj, ki smo jih poslali tudi njim. Ker vseh ne moremo obiskati, posebno bolj oddaljenih od Kranja, tistim za rojstni dan pošljemo čestitko . V nadaljevanju vam prikazujemo nekaj slik z naših obiskov:

V septembru smo obiskali gospoda Jožeta Rezmana v Kokri, ki je praznoval 80. rojstni dan.

V oktobru smo obiskali gospoda Franca Oražma v Bašlju, za njegov 80. rojstni dan.

Novembra je praznovala 82. rojstni dan gospa Štefanija Pirc iz Kranja.

.....

Ponovno pa prosimo vse člane in njihove sorodnike, da nas obveščajo o spremembah naslovov, ter o umrlih članih. Podatke rabimo za urejanje evidence članov.

ZADNJE NOVICE

Vse člane, ki imajo kakršnokoli možnost spremljanja dogajanj doma in po svetu na internetu, lahko sedaj pogledajo novice, posnete s kamero. Oktobra smo že dali video posnetek protestne konference in video posnetek o redni skupščini. Poleg tega smo vam že v prejšnjih OPTIMISTIH javili, da lahko tudi bilten preberete na internetu – naslov je naveden v glavi OPTIMISTA.

Prosimo vse člane, ki prejimate naš časopis, da obvestite svoje znance o tej možnosti.

.....

25.11.2010 je bila v Trziču v muzeju otvoritev razstave o izgnancih med 2. svetovno vojno. Zainteresirane obveščamo, da bo razstava odprta do konca leta 2010. Obisk je možen vsak dan od 9. do 14. ure. **Če bi si kdo rad ogledal to razstavo ima še nekaj dni na voljo.**

.....

Zahvaljujemo se vsem donatorjem, ki so naši organizaciji namenili svoja sredstva in hvala vsem članom Združenja in njihovim sorodnikom znancem in prijateljem za donacijo 0,5 % plačane dohodnine. Obenem se priporočamo še za naprej, da tisti, ki predvidevate, da boste morali plačati dohodnino, namenite omenjenih 0,5 % naši organizaciji.

Svojo odločitev lahko osebno prijavite na Davčni upravi v svojem kraju ali pa, če imate možnost preko spletne strani: »Dohodnina 2010«, kjer boste našli obrazec, ga izpolnili ter poslali na Davčno upravo.

Vpisati je potrebno: **Združenje žrtev okupatorjev 1941-1945 Kranj, Slovenski trg 1, 4000 Kranj, davčna štev.: 90541146.**

Posebno se zahvaljujemo MO Kranj, ki nam je preko razpisa veteranskih organizacij dodelila za naše delo nekaj finančnih sredstev, katere smo s pridom porabili.

~~~~~

SPOMINI, KI NAJ SE ZAPIŠEJO IN SE NE SMEJO POZABITI

Zgodbo je napisala Marija Slokan, Šmartno ob Paki

Sem ena od ukradenih otrok: očeta so mi leta 1942 ustrelili v Mariboru, nas otroke pa so odpeljali od doma na zborna mesto v Celju, kjer se je začela naša žalostna kalvarija in ločitev od staršev, bratov in sester... Mamo so odpeljali v zloglasno koncentracijsko taborišče Auschwitz, le da mi tega dolgo nismo vedeli, nas otroke so po abecednem redu odpeljali v pet taborišč po Nemčiji. Po dveh letih trpljenja smo imeli nekateri srečo, da so mame preživele vse strahote in tako smo bili med njimi tudi mi tisti, ki smo prišli k mami. Po 66-ih letih se živo spominjam, kako smo

jokali, ko smo prišli skupaj. Mnogo otrok mater sploh ni poznalo, saj so bili še premajhni, ko so jih ločili.

Tako smo pristali v taborišču »Rote Klippe« Lautenthal. V lesenih barakah so bile že poprej naseljene družine iz okolice Brežic. Približno 20 družin je zasedlo 3 barake, med njimi je bil samo en oče in trije fantje.

Večinoma smo hodile delat v Lautenthal, vsak dan smo vstajale ob 4-ih, peš odšle na delo, vračale smo se okrog 17-ih. Nekaj fantov je delalo v kamnolomu, ki je bil v bližini taborišča, vozili so se tudi v sosednje mesto Goslar.

Aprila 1945 so vse tiste, ki so bili v Auschwitzu in otroke preselili v Ilsenburg, kjer so nas nastanili v precej veliko hišo, ki se je imenovala »Forsthaus«. V njej je stanovalo približno 30 družin in nekaj posameznikov, tako sem tik pred osvoboditvijo spoznala še veliko naših ljudi. 9. maj je bil za nas srečen dan, ko so nas osvobodili Američani. Še danes mi ni jasno, zakaj so nas združili, in to ne v taboriščih kot prej, ampak v veliki gozdni hiši. Še dva meseca smo čakali, da smo lahko odšli domov, saj so vlaki vozili zelo redko, ker je bila Nemčija velika razvalina.

Konec julija 1945 smo se srečno vrnili domov z velikimi pričakovanji, veseljem, pa tudi žalostjo, saj na svojih domovih nismo našli nič drugega kot prazne hiše. Znova smo morali začeti od začetka, delati, delati, saj nam ni preostalo drugega. Navajeni smo bili vsega hudega, tudi molčati. Največje razočaranje je bilo, ko smo izvedeli, da nismo dobrodošli, saj so bili največ vredni tisti, ki so bili partizani, pa čeprav le dva meseca... Še bolj nas je bolelo, ko smo videli, kakšni ljudje so na najvišjih položajih, na krajevnih uradih, ki so že prej delali za Nemce. Prenesli smo veliko krivic in še po 66-ih letih čutim, da naši pravici še ni zadoščeno.

**Toplo ognjišče in smeh v očeh,
iskreno želim vam v teh prazničnih dneh,
da zdravja in srečnih trenutkov nešteto,
v obilju nasulo bi vam novo leto.**

IZVRŠNI ODBOR